

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia VII. B. Virginis Puerum quærendi ardor, & perpetuus in absentem
amor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70011)

Mollibus ah! tristes simul hausit vt auribus auras,
 Aggemit hos similes, vt reor, vrsa modos;
 Cerua suis syluis hos narrat & ægra dolores,
 Et gemitus mutis dama renarrat agris:
 Et memor in solâ turtur par ruminat vltimo,
 MARIÆ vbi flentis discit ab ore queri,
 Et lacrymas duris Puer e minus auribus haurit,
 Quas Genitrix malit cominus ore legi.
 Cur non ô tandem tot post discrimina rerum,
 Torque pererratis tedia longa plagis,
 Amissum reperit sat perdita Mater Alumnum?
 Nec Puer vltro pium defluit in gremium?
 Jamque Parens rapido non aduolat ocyor astro,
 Et redit ad Solem Luna beanda suum?
 Si refugas prono sol orbe retorfit habenas
 Iesseidæ cui mors stabat inante torum;
 Vitalemque redux decimo tulit ordine lucem
 Umbra parens vitæ, quæ sit imago necis:
 Et quid ni reuehat solis sol ipse salutem
 Iesseidæ Matri, flos vbi Iesse fugit?
 Quod dedit equus auo, Puer abnuat ergo Parenti?
 Imò sibi Puero pars bona Mater inest.

ELEGIA VII.

B. Virginis Puerum quærendi ardor, &
perpetuus in absentem amor.

1. B. Virgo miratur tertium iam diem abesse suum
I E S V M.
2. Affectus suos in quærendi studio occupari enarrat.
3. Inuitat stellam, quæ Magos duxit, vt sibi sit via
dux ad I E S V M.

VOX B. VIRGINIS.

Miror adhuc nullis iubar irradiare latebris,
 Hic vbi lux I E S V S obuia semper adest.

Qui

Qui potis est cæco sua lumina reddere mundo,
 Cur negat obscuro sol nouus ire solo?
 Virgo licet, iam mater ero fœcunda dolorum,
 Parue, mihi durâ quos seris vsque manu,
 Huc roscio tandem cum sole recurre nouus Sol:
 Ni facis, æternæ sæcula noctis agam.
 Terria, cerne, redit lentos paritura dolores,
 Quos dedit hesternò sole bis orba dies:
 Nec redit Auroræ flos ille venustus I E S V S;
 Hinc oculis rorat plurima lymphæ meis.
 Sed quid adhuc rorat, si nulla renâscitur Eos;
 Nec ros hic hilari gaudia luce pluit?
 Quid iuuat innumeras semper reparare querelas,
 Qui semel has vnâ vincere voce potes?
 O quas mæsta preces, ô quæ suspiria duxi,
 Dum voco palantem surda per arua Deum!
 Nec tamen ah! miseræ Puer annuit æquus amanti,
 Cuius Amor Puerò vult fugiente mori.
 Cur morieretur Amor qui viuida vena salutis?
 Vita mori propera, cor modò sospes amet.
 Hoc vt agam, patriosue lares Solymosue reuisam;
 Non I E S V M Solymi, lar nec auitus habet.
 Spesque, metusque, dolorque; & amor mihi pugna, pudorque;
 Virginis hoc vno pectore bella cient,
 Spes animat, timor vrget, amor flagrat, opprimit angor:
 Quas dat amor vires, mors ab amore rapit.
 Sic vbi tum varijs depugnat saucia curis,
 Nescia mens votis statque, caditque suis.
 Vt quid adhuc numero surgentes æquore soles,
 Terque nouâ lunas isse redisse rotâ?
 Nunc age, Dux sidus prælustri nascere cœlo,
 Nascenti Puerò læta quod hora tulit.
 Præuia stella pios face si regat indice Reges,
 Reginæ Superùm par dare nolit iter?
 Sed breue quid parco mendico ab sidere lumen,
 Cui datur immenso sole perennè frui?
 Nonne meis oculis lux quæ procul emicat absens,
 Hæc eadem nostro pectore clausa micat?

Orba queror Puerō, Puerum tamen omnibus horis
 Spectat, inextincta: lucis alumnus, Amor.
 Nescit enim spatio dirimi, qui iungit vbiuis
 Omnia; quo præsens, qui tamen ablit, amer.

ELEGIA VIII.

Dolor B. Virginem incurfat; Timor
 angit: denique Amor adfert
 solatium.

1. Aurora & vesper Virginis curas renouant.
2. Nescit vbinam gentium agat Puer.
3. Spe, metuque animum versat suum.
4. Amor anxiam solatur.

F Allor? an aure lego, quas Virgo dat egra querelas?
 Lugubre quid syluis sic mihi visâ loqui est:
 Seu rubeat Phœbus, Phœbe seu palleat ortu
 Discolor, incertâ speque, metuque trabor.
 Sol roseâ de nube diem promittit amœnum;
 Pallida sed tristes luna minatur aquas.
 Sic vbi fin felix vesper fors cernat IESVM,
 Hæc oculis pernox stella sit opto meis.
 Altera sed seros ignes accendit Olympo
 Vespera, nec noitrum spectat amica iubar.
 Quas sequar ergo vias, cæcis deprensa sub vmbriis?
 Nulla breui cerno de pede signa pedis.
 Spesque ignara meis iter cepit vndique curis,
 Deuius ignoto quas trahit orbe labor.
 Pes mihi curre celer, caua quò vocat orbita cursum:
 Vix sed vbi cœpit currere, sisto gradum.
 Nescio quò Zephyri leuis abripit ala Puellum;
 Quoue Puer cæcum calle reterxit iter.
 Fortè fluentifono breuis hospes aderrat Oronti:
 Fortè tenet sicco sole pèrustus Arabs.

Idque